

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 30406/2023

V Olomouci dne 7. března 2023

Sp.zn.: KÚOK/103587/2022/OSKPP/685

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

[XXX]

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), t a k t o:

[XXX], nar. [XXX], trvale bytem [XXX] (dále jen obviněná), se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustila tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámila záměr provádět stavební činnost – stavbu rekreačního domku, včetně přístřešku, podzemního sklepa, vodovodní přípojky, dešťové kanalizace svedené do akumulární nádrže a následně do vsaku, jímky na vyvážení, kanalizační přípojky, zpevněné a odstavné plochy, na pozemcích parc. č. [XXX], k. ú. Dolní údolí, zahájené v roce 2021, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Za tento přestupek se obviněná ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči

pokuta ve výši 3 000 Kč, slovy: třitisíce korun českých.

Obviněná se dále dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku** dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, paušální částkou **ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400001609.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen správní orgán) obdržel dne 5. 10. 2022 dopis Archeologického ústavu Akademie věd České republiky, Brno, v.v.i., Čechyňská 363/119, 602 00 Brno č.j. ARUB/6814/2022, že obviněná nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámila záměr provádět stavební činnost - stavbu rekreačního domku, včetně přístřešku, podzemního sklepa, vodovodní přípojky, dešťové kanalizace svedené do akumulární nádrže a následně do vsaku, jímky na vyvážení, kanalizační

přípojky, zpevněné a odstavné plochy, na pozemcích parc. č. [XXX], k. ú Dolní údolí, zahájené v roce 2021, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Archeologický ústav dále uvedl, že se jedná o území s archeologickými nálezy III. kategorie, kde výskyt archeologických nálezů není doložen, ale nelze jej vyloučit.

Příkazem správního orgánu ze dne 31. 1. 2023, č.j. KUOK 14011/2023 byla obviněná za přestupek dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustila tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámila záměr provádět stavební činnost – stavbu rekreačního domku, včetně přístřešku, podzemního sklepa, vodovodní přípojky, dešťové kanalizace svedené do akumulární nádrže a následně do vsaku, jímky na vyvážení, kanalizační přípojky, zpevněné a odstavné plochy, na pozemcích parc. č. [XXX], k. ú Dolní údolí, zahájené v roce 2021, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, uložena pokuta ve výši 3 000 Kč.

Obviněná z přestupku využila svého práva a proti tomuto příkazu v zákonné lhůtě podala prostřednictvím [XXX], advokáta, se sídlem [XXX], odpor. Podáním odporu byl uvedený příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení z moci úřední.

Opatřením ze dne 13. 2. 2023 č.j. KUOK 22496/2023 oznámil správní orgán obviněné pokračování v řízení o přestupku a umožnil obviněné nahlédnout do spisu v projednávané věci. Zároveň stanovil obviněné lhůtu k podání připomínek a námitek do 28. 2. 2023 s tím, že po uplynutí této lhůty bude ve věci rozhodnuto.

Obviněná se vyjádřila do řízení podáním ze dne 28. 2. 2023 a uvedla následující: „Výzvou Městského úřadu Zlaté Hory, Odboru stavební úřad, pod č.j. MZH/06009/2021, sp. zn. MZH/05146/2021/04/OSÚ/TomD/68 ze dne 18.08.2021 byla obviněná vyzvána, aby prostřednictvím stavebního úřadu příslušného podle § 13 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, doložila ke své žádosti o vydání stavebního povolení náležitosti podle § 111 odst. 3 stavebního zákona. Výzva směřovala k tomu, aby nejpozději v termínu do 31. 12. 2021 předloženou žádost doplnila o údaje a nezbytné podklady“, jejichž výčet uvedla. Dále uvedla následující: „Současně byla obviněná upozorněna, že pokud tento taxativně vymezený okruh požadavků, který byl obviněné určen v návaznosti na lhůtu do 31. 12. 2021, nebude ve stanovené lhůtě splněn, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno.

Obviněná požadavek Stavebního úřadu MÚ Zlaté Hory splnila. Ze shora uvedeného taxativního výčtu požadavků pro splnění podmínky žádosti o vydání stavebního povolení nevyplyvá, že by byl v dané lokalitě stavebního záměru vykonáván archeologický výzkum a bylo pro vydání stavebního povolení nutné oznámení Archeologickému ústavu provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Z celého průběhu stavebního řízení nevyplynul tento požadavek a stejně tak nebyla obviněné známa nebo jinak předložena informace ze strany Stavebního úřadu MÚ Zlaté Hory, že na dotčeném pozemku je nutné vyjádření Archeologického ústavu z důvodu jejich případného zájmu.

Dle právního názoru obviněné znalost místních podmínek je ryze v kompetenci stavebního úřadu a je jeho povinností stavebníka na to upozornit proto, aby bylo zabráněno těmto situacím. Obviněná z této taxativně vymezené výzvy vyšla a všechny požadované dokumenty předložila. S ohledem na shora uvedené obviněná navrhuje, aby správní orgán uloženou pokutu zrušil jako neopodstatněnou.“.

Dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba

nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Cílem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu před zničením archeologických situací stavební nebo jinou činností.

Dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dle odst. 5 písm. b) tohoto ustanovení lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Je prokázáno, že obviněná nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když jako stavebník neoznámila Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět výše uvedenou stavební činnost zahájenou v roce 2021, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Skutečnost, že obviněná nesplnila uvedenou oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a území na kterém byla činnost prováděna, je územím s archeologickými nálezy, potvrdil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ve svém dopise ze dne 30. 9. 2022 č.j. ARÚB/6814/2022.

Obviněná nepopřela, že neoznámila svůj záměr provádět výše uvedenou činnost Archeologickému ústavu Akademie ČR.

Neoznámením záměru provádět výše uvedenou činnost bylo znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu na předmětných pozemcích.

Jelikož se obviněná dopustila jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněné za spáchaný přestupek rovněž otázka jejího zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněné jako nedbalost nevědomou, neboť obviněná nevěděla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měla a mohla.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněné byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněné bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru nebezpečnosti jejího činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním záchranných archeologických výzkumů na základě oznámení osob, které budou provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy, archeologickému ústavu.

Skutečnost, že obviněná předem neoznámila záměr provádět výše popsanou činnost archeologickému ústavu a znemožnila provedení záchranného archeologického výzkumu, ohrozila tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Míra škody je v případě znemožnění záchranného archeologického výzkumu pochopitelně velmi těžko zjištělná, neboť po provedení stavby již nelze zpětně ověřit zaniklé hodnoty. Respektována metodika vychází z ceny záchranného archeologického výzkumu. V daném případě dospěl NPÚ k závěru, že škodu lze vyčíslit na 4 000 Kč bez DPH.

Škoda byla vyčíslena Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Olomouci (dále jen NPÚ) dne 12. 1. 2023 pod č.j. NPÚ-391/97172/2022 ve výši nákladů na provedení archeologického výzkumu této lokality, a to ve výši 4 000 Kč bez DPH. Náklady na archeologický výzkum odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvižení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 1 000 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se nejedná o exponovaný areál, jak dokládají dosavadní archeologické znalosti o lokalitě, byla navržena částka 100 Kč/1 m³. Při stanovení kubatury výkopů vycházel NPÚ z celkové zastavěné plochy staveb – 79,40 m² a hloubky výkopů průměrně 0,50 m, celkem kubatura 39 200 m³.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 3 000 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na skutečnost, že se jedná ze strany obviněné o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, dále přihlédl ke skutečnosti, že se jedná o archeologickou lokalitu III. kategorie. Nutno podotknout, že jiná polehčující okolnost na straně obviněné nenastala.

Dle názoru správního orgánu tento správní trest splní jak svou represivní funkci, tak i funkci individuálně preventivní, směřující k odrazení obviněné od páčání dalších přestupků a funkci generálně preventivní, směřující k posílení důvěry veřejnosti ve správní trestání, kdy jsou tresty ukládány vždy, když je to třeba.

V daném případě obviněná zpochybňuje zásadu, že neznalost zákona neomlouvá a odmítá dovozovat z porušení povinnosti jakoukoliv právní odpovědnost, když navrhuje, aby správní orgán zrušil pokutu jako neopodstatněnou.

Obviněná ve svém vyjádření ze dne 28. 2. 2023 uvedla, že všechny požadavky stavebního úřadu splnila a z žádného požadavku stavebního úřadu pro splnění podmínky žádosti o vydání stavebního povolení nevyplývá, že by byl v dané lokalitě stavebního záměru vykonáván archeologický výzkum a bylo pro vydání stavebního povolení nutné oznámení Archeologickému ústavu provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Ze strany stavebního úřadu nebyla předložena informace, že na dotčeném pozemku je nutné vyjádření Archeologického ústavu z důvodu jejich případného zájmu. Dle právního názoru obviněné znalost místních podmínek je ryze v kompetenci stavebního úřadu a je jeho povinností stavebníka na to upozornit proto, aby bylo zabráněno těmto situacím. Obviněná z této taxativně vymezené výzvy vyšla a všechny požadované dokumenty předložila.

Nelze přisvědčit obviněné v jejím tvrzení, že se domnívala, že z podmínek které byly nutné pro vydání stavebního povolení, tato povinnost nevyplývala.

V ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je jednoznačně uvedeno, že stavebníci jsou již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum

Obviněné je tedy dána oznamovací povinnost jako stavebníkovi přímo a jednoznačně v § 22 zákona o státní památkové péči a nemůže se tak dovolávat, že na tuto skutečnost měla být upozorněna stavebním úřadem. Oznamovací povinnost obviněné je stanovena

ve speciálním zákoně o státní památkové péči a není dána tím, že bude tato podmínka uvedena ve výzvě stavebního úřadu, jak namítá obviněná.

Pro úplnost uvádí správní orgán, že obviněná zahájila předmětné stavby bez stavebního povolení a teprve dne 14. 7. 2021 podala žádost o dodatečné povolení stavby.

Dále nutno uvést, že splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště nebo ohrožení provedení archeologického výzkumu. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy.

Dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:
[XXX]